

S T I B I

STibi, Græcis *σίμμι*, Plinio, Stibiū, si sunt codices emendati; in officinis nescio qua appellatione antimonium: lapidem plumbariū refert, sed magis nitet aut radiat, & magis est fissile, magis friabile, magis manus tingit. Esse autem hoc metallum proprium, non plumbum, vt Plinius, id apparere videtur, cū in catinis est excoctum. Nonnulli id esse volunt, quod Cincum nominant metallici, id quod fundi potest, sed tractari malleo non potest. Verū hoc relinquo peritioribus. Inuenitur autem stibi in venis proprijs, vt Isfeldæ in Hercynijs, quod interdum corio plano est, interdum tessellato, plerunq; schisti specie. item in venis argentarijs: item iuxta venam schisti lapidis, vt in pago vno à Fribergo miliario, qui nomē habet Abietis altæ. Quod maximè
 fria-